22 Αυγούστου 2020

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος -Δεν υπάρχει τίποτε δυνατότερο ούτε ίσο με την προσευχή…

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

«Και ο Κύριος έγινε καταφύγιο για τον φτωχό, βοηθός στην κατάλληλη στιγμή των θλίψεων» (Ψαλμ. 9, 10).

Αυτός, λέγει ο Προφήτης Δαυίδ, με ασφάλισε, διότι τίποτε δεν είναι ίσο με αυτό το καταφύγιο, τόσο εύκολο και τόσο ασφαλές. Επειδή τα άλλα καταφύγια είναι δυνατόν να τα επιβουλευτούν και δεν μπορεί κανείς να τα βρει γρήγορα και έτοιμα, αλλά εμποδίζονται και από τον τόπο, και από τον χρόνο και από χιλιάδες άλλους παράγοντες, ενώ αυτήν πάντα την βρίσκεις κοντά σου, εάν μόνον την επιζητήσεις με σωστό τρόπο. Διότι «τότε θα φωνάξεις και ο Θεός θα σε ακούσει, και ενώ εσύ ακόμα μιλάς θα σου πει, να εγώ είμαι κοντά σου» (Ήσ. 58, 9). Και «εγώ ο Θεός που είμαι κοντά σου και όχι Θεός απόμακρος» (Ιερ. 23, 23)· δεν χρειάζεται λοιπόν να διανύσουμε απόσταση, ούτε να πάμε σε άλλους τόπους, αλλά μπορούμε αυτό το καταφύγιο να το βρούμε και στο σπίτι μας.

Η προσευχή είναι το τείχος των πιστών, το όπλο μας το ακατανίκητο, η προσευχή είναι μέσον της καθάρσεως της ψυχής μας, η προσευχή είναι η απολύτρωση των αμαρτημάτων μας, η προσευχή είναι η προϋπόθεση κάθε καλού. Διότι η προσευχή δεν είναι τίποτε άλλο παρά διάλογος με το Θεό και συνομιλία με το Θεό. Ποιός λοιπόν θα μπορούσε να είναι πιο ευτυχισμένος από αυτόν που αξιώθηκε να ομιλεί συνεχώς στον Δεσπότη;

Είναι μεγάλο όπλο η προσευχή, εάν γίνεται με κατάλληλη διάθεση. Είναι μεγάλο όπλο η προσευχή, μεγάλη ασφάλεια, μεγάλος θησαυρός, μεγάλο λιμάνι, περιοχή απαραβίαστη. Μεγάλο αγαθό η προσευχή. Διότι εάν κάποιος συζητώντας με κάποιον ενάρετο άνθρωπο, παίρνει όχι μικρή ωφέλεια απ’ αυτόν, εκείνος που αξιώθηκε να κάνει διάλογο με το Θεό, πόσα αγαθά δεν θα απολαύσει; Επειδή η

προσευχή είναι διάλογος με το Θεό.

Δεν υπάρχει τίποτε δυνατότερο ούτε ίσο με την προσευχή … Καμία σχέση δεν έχει με αυτή τη ζωή κατά την διάρκεια της προσευχής αυτός που προσεύχεται σωστά· ακόμη και αν βράζει μέσα του ο θυμός, εύκολα υποχωρεί, και αν ανάβει η επιθυμία, σβήνει, και αν τον λιώνει ο φθόνος, διώχνεται με πολλή ευκολία …

Όπως ακριβώς όταν φανούν οι ακτίνες του ηλίου, φεύγουν όλα τα θηρία και κρύβονται στις φωλιές τους, έτσι και όταν η προσευχή βγει σαν ακτίνα από το στόμα και την γλώσσα μας, φωτίζεται ο νους, και όλα τα άλογα και άγρια πάθη φεύγουν δραπετεύοντας και κρύβονται στις φωλιές τους, μόνο όμως όταν προσευχόμαστε σωστά, με ψυχή άγρυπνη και νου προσεκτικό.

Αυτός που μπορεί να προσεύχεται με αφοσίωση, έστω και αν είναι πολύ πτωχός, είναι όμως ο πλουσιότερος από όλους· όπως ακριβώς πάλι αυτός που έχει στερηθεί την προσευχή, έστω και αν κάθεται στον βασιλικό θρόνο, είναι πτωχότερος από όλους.

Βασιλέας δεν ήταν ο Αχαάβ και είχε άφθονα πλούτη; Επειδή όμως στερείτο την προσευχή, έψαχνε να βρει τον Προφήτη Ηλία για να τον βοηθήσει, έναν άνθρωπο που δεν είχε σπίτι, ούτε ρούχα, παρά μόνο μια προβιά. Πώς γίνεται συ, με τόσες αποθήκες γεμάτες από αγαθά, να ζητείς αυτόν που δεν έχει τίποτε; Τί να τις κάνω τις αποθήκες, λέγει, αφού αυτός με την προσευχή του έκλεισε τον ουρανό και όλα όσα έχω μου τα αχρήστευσε; Βλέπεις ότι ο Ηλίας ήταν πλουσιότερος από τον βασιλέα;

Και όσο αυτός σιωπούσε και δεν προσευχόταν να βρέξει, εκείνος με όλα του τα στρατεύματα βρισκόταν σε μεγάλη πτώχεια. Τί θαυμαστό πράγμα! Δεν είχε ενδύματα ο Ηλίας να φορέσει και έκλεισε τον ουρανό. Και γι’ αυτό τον έκλεισε, επειδή ήταν ρακένδυτος. Επειδή δεν είχε τίποτε, γι’ αυτό έγινε τόσο δυνατός· και μόλις κίνησε τα χείλη του σε προσευχή, έκανε να πέσουν με τη βροχή από τον ουρανό άφθονοι θησαυροί. Ω, στόμα που χωρά μέσα του πηγές υδάτων! Ω, γλώσσα από την οποία ξεχύνονται βροχές! Ω, φωνή από την οποία έρχονται αναρίθμητα αγαθά!

Τίποτε δεν είναι πιο δυνατό από τον άνθρωπο που προσεύχεται γνήσια. Η προσευχή είναι φωτιά και μάλιστα όταν αναπέμπεται από προσεκτική και άγρυπνη ψυχή. Δεν είναι μικρός σύνδεσμος του ανθρώπου με το Θεό η προσευχή, αφού μας συνηθίζει να μιλούμε μαζί Του και μας οδηγεί στην φιλοσοφημένη ζωή.

Εάν με το να ανακοινώσει κάποιος τις συμφορές του σε ανθρώπους και διηγηθεί τα

βάσανά του αισθάνεται κάποια παρηγοριά, διότι ανακουφίζεται με όσα λέγει, πολύ περισσότερο θα ειρηνεύσεις και θα παρηγορηθείς αν ανακοινώσεις στον Κύριό σου με την προσευχή τα παθήματα της ψυχής σου. Και οι μεν άνθρωποι βαριούνται πολλές φορές αυτόν που θρηνεί και οδύρεται προς αυτούς και τον απομακρύνουν, ο Θεός όμως ποτέ δεν το κάνει αυτό, αλλά αντίθετα τον πλησιάζει και τον προσελκύει. Και όλη την ημέρα αν διηγείσαι τις συμφορές σου, περισσότερο σε αγαπά και σε ακούει. Ο Θεός συνηθίζει πάντοτε να ξεπερνά και να προλαβαίνει τα αιτήματά μας.

Όπως μία πόλη ατείχιστη εύκολα καταλαμβάνεται από τους εχθρούς, επειδή δεν τους εμποδίζει κανείς, έτσι και μία ψυχή που δεν είναι περιφραγμένη με προσευχές και με δεήσεις εύκολα την υποτάσσει ο διάβολος και την κάνει δεκτική κάθε αμαρτίας και κακώσεως.

Αν στερήσεις τον εαυτό σου από την προσευχή, είναι σαν να έβγαλες το ψάρι από τη θάλασσα¯ διότι όπως το ψάρι ζει με το νερό, έτσι και συ ζεις με την προσευχή· και όπως εκείνο πλέει, εύκολα επάνω στο νερό, και πηγαίνει όπου θέλει, έτσι και συ με την προσευχή θα περάσεις τους ουρανούς και θα πλησιάσεις το Θεό.

Όπως το χρυσάφι και οι πολύτιμοι και ωραίοι λίθοι και τα μάρμαρα κοσμούν τα σπίτια των βασιλέων, έτσι και η προσευχή κοσμεί τον άνθρωπο και τον κάνει κατοικία του Χριστού.

«Κάμπτω», λέει, «τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού ... για να κατοικήσει το Χριστός με την πίστη στις καρδιές μας ...» (Εφεσ. 3. 14, 17). Πώς και με τί μπορείς να εγκωμιάσεις την προσευχή, η οποία σε κάνει ναό και κατοικία του Θεού; **Εκείνος τον οποίο δεν χωρούν οι ουρανοί, έρχεται και μπαίνει στη ψυχή εκείνου που ζει με προσευχές.**

Όμως πρέπει κι εμείς να ακούσουμε τα λόγια και τις παραγγελίες του Θεού και πάντοτε να προσπαθούμε να πολιτευόμαστε με ύμνους και προσευχές και περισσότερο να έχουμε το νου και το σώμα μας προσηλωμένα στη λατρεία και δοξολογία του Θεού παρά στις βιοτικές μέριμνες, διότι ζώντας έτσι θα ζούμε όπως πραγματικά πρέπει να ζουν οι άνθρωποι. Επειδή όποιος δεν προσεύχεται στο Θεό, ούτε επιθυμεί να συνομιλεί συχνά μαζί Του, αυτός είναι νεκρός και άψυχος και βρίσκεται μέσα στην αγνωσίαδιότι πρώτο σημάδι της αγνωσίας είναι το να μη γνωρίζει κάποιος το μεγαλείο της τιμής που του γίνεται, να μην αγαπά την προσευχή και να μην καταλαβαίνει πως όταν δεν προσεύχεται είναι νεκρός. Διότι όπως το σώμα μας χωρίς ψυχή είναι νεκρό και βγάζει δυσωδία, έτσι και η ψυχή που δεν προσεύχεται είναι νεκρή και άθλια και ακάθαρτη.

Αυτό μας το διδάσκει και ο Προφήτης Δανιήλ, ο οποίος προτίμησε να πεθάνει παρά να στερηθεί τρεις ημέρες την προσευχή· επειδή ο βασιλέας των Βαβυλωνίων δεν τον πρόσταξε να ασεβήσει, αλλά μόνο για τρεις ημέρες να μην κάνει την προσευχή του. Αλλά ο Προφήτης δεν δέχθηκε να στερηθεί την προσευχή, γι’ αυτό και δεν στερήθηκε και την βοήθεια του Θεού.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος